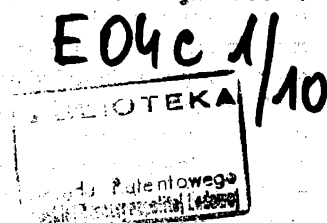

Opublikowano dnia 10 maja 1958 r.

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 40792

Kl. 37 b, 1/01

Antoni Jarosiński

Warszawa, Polska

37 b 1/10

Element budowlany

Patent trwa od dnia 21 sierpnia 1956 r.

Przedmiotem wynalazku jest element budowlany wykonany z tworzywa glinocementowego, żużlobetonowego, żwirobotonowego, gipsotrczinowego, wapiennopiaskowego lub innego analogicznego.

Znane elementy budowlane wymagają zaprawy wiążącej, a niektóre z nich wymagają dużej liczby form z uwagi na niemożność bezpośredniego ich rozformowania po wypełnieniu form tworzywem.

Element budowlany według wynalazku nie wymaga zaprawy wiążącej w celu zmonolnienia, wznoszonej ściany, gdyż kształty elementu zapewniają w dostatecznym stopniu zespolenie międzyelementowe tak w kierunku poziomym jak i pionowym, a to zarówno w budowie jednopłaszczyznowej ciąglej jak i przy wznoszeniu ścian pod kątem prostym.

Element budowlany według wynalazku ma tę zaletę, że daje się rozformowywać prawie bezpośrednio po wypełnieniu formy tworzywem, co pozwala jednym kompletem form rytmicznie wytwarzać elementy budowlane dla całego budynku.

Element budowlany według wynalazku posiada stały kształt na swych zakończeniach, natomiast odległość między zakończeniami jest zmienna i uzależniona od dokumentacji technicznej dla danego tematu. Forma dla elementu jest rozsuwana, to znaczy, że zakończenia mogą mieć różne odległości między sobą, co pozwala nawet na wyspecyfikowanie elementów dla każdego projektu budynku mieszkalnego. Zasadnicze wymiary poprzeczne elementu (25 cm × 25 cm) pozwalają na dowiązanie się do murów z cegły normalnej i odwrotnie. Długość może być różna, ewentualnie dostosowana do siły udźwigu dwóch ludzi. Element dzięki swym kształtom jest używany na nadproże okienne i drzwiowe, przy ewentualnym ich zbrojeniu w zależności od rozpiętości lub obciążenia belkami stropowymi. Wysokość i szerokość otworów drzwiowych i okiennych jest wielokrotnością modułu wysokości i długości elementu. Element przyoszczędnicowy i międzyoszczędnicowy uwzględnia właściwe wykończenie gładzi okiennych. Elementy według wynalazku pomia-
dzy czopami i odpowiadającymi im otworami

posiadają pewne niewielkie luzy, przy czym luzy te przy układaniu mogą być wypełnione czynnikiem uszczelniającym, co zapewnia większą izolację cieplną oraz większe zmonolnienie ścian. Czopy w końcówkach elementu (zakładkach bocznych) powodują zamknięcie i zawieszenie elementu ściennego w płaszczyźnie poziomej jednego wieńca, natomiast czopy będące na końcach przestrzeni powietrznej elementu stępują ścianę klinując wieńce między sobą.

Element budowlany według wynalazku został bliżej wyjaśniony na rysunku, na którym fig. 1—6 przedstawia przykładowo szereg kształtów elementu, a fig. 7 i 8 uwiadczenia wiązania ścienne, przy czym fig. 8 przedstawia widok wieńca ściany z góry, a fig. 7 uwiadczenia przekrój środkowy ściany, dokonany wzdłuż linii AA według fig. 8.

Element budowlany według wynalazku posiada zasadniczą budowę prostopadłościenną, ewentualnie powiązaną z płaszczyznami łukowymi lub o profilu trójkątnym (szpunty i nuty). Element budowlany według wynalazku posiada szereg kształtów umożliwiających wznoszenie ścian wraz z uwzględnieniem otworów drzwiowych i okiennych, wiązanie ścian pod kątem, zaokrąglanie ścian itd.

Element 1 posiada prostopadłościenny kadłub 9, zakładki boczne 10, których grubość równa się połowie wysokości kadłuba 9 a długość i szerokość równa się jego szerokości. W środkowej części kadłuba 9 przez całą jego wysokość jest uformowany pionowy otwór środkowy 11 o dowolnym profilu. Od dołu po obu stronach otworu 11 są uformowane dwa pionowe czopy środkowe 12, których wewnętrzne ścianki są przedłużeniami otworu środkowego 11. Profil poprzecznego przekroju czopa 12 jest prostokątem, kwadratem, kołem, półkołem itp. płaską figurą geometryczną. Jedna ze ścianek poziomych zakładki bocznej 10 stanowi przedłużenie ścianki poziomej kadłuba 9. Przez całą wysokość każdej z zakładek elementu 1 są uformowane pionowe otwory boczne 13 o dowolnym profilu, odpowiadającym profilowi współpracującego czopa drugiego elementu głównego.

Element 2 posiada odpowiednią do elementu 1 budowę prostopadłościenną z tą różnicą, że od strony wewnętrznej zakładek bocznych 10 uformowane są dwa pionowe czopy boczne 14, przy czym profile poziomego przekroju tych czopów odpowiadają profilom współpracujących

z nimi otworów bocznych 13 elementu 1. W kadłubie 9 uformowany jest pionowy otwór środkowy 15, który różni się od takiegoż otworu środkowego 11 swą długością, która przy wzajemnym nakładaniu się z pierwszym elementem głównym (element 1) obejmuje obydwie czopy środkowe.

Element 3 jest lewym przyościeźnicowym elementem budowlanym posiadającym analogiczną budowę do elementu budowlanego 1 z tą różnicą, że prawy bok nie jest zakładką, a jego wysokość równa się pełnej wysokości kadłuba 9, czyli bok ten z kadłubem tworzy jednolitą całość, przy czym posiada on otwór boczny 13 przez całą swą wysokość.

Element 4 jest prawym przyościeźnicowym elementem budowlanym, którego budowa jest analogiczna do budowy drugiego głównego elementu budowlanego (to jest elementu 2) z tą różnicą, że jego prawy bok nie jest zakładką a wysokość tego boku równa się pełnej wysokości kadłuba 9 i że przez całą wysokość tego boku jest uformowany pionowy otwór boczny 13.

Elementy 5 i 6 stanowią elementy międzyościeźnicowe, które po bokach nie posiadają zakładek, to jest ich wysokość równa się wysokości kadłuba, przy czym pierwszy z nich posiada dwa otwory boczne 13 oraz pionowy otwór środkowy 11 oraz dwa pionowe czopy środkowe 12 identyczne, jak u elementów 1 i 3, natomiast element 6 — drugi międzyościeźnicowy nie posiada jednakową wysokość na całej swej długości, również nie posiada on czopów środkowych, a jedynie trzy otwory pionowe: dwa otwory boczne 13 i jeden otwór środkowy 15, przy czym długość tego ostatniego jest równa długości takiego samego otworu w elementach 2 i 4.

Chcąc wznieść ścianę z elementów budowlanych według wynalazku należy na fundamencie ułożyć na przemian wzdłuż: elementy 1, 2, 1, 2 itd., przy czym czopy 14 wiąże się z otworami 13 i odwrotnie. Drugą warstwę układa się w taki sposób, że nad elementem 1 układa się element 2, a nad elementem 2 układa się element 1 itd. Wiazania boczne w drugim wieńcu są analogiczne — jak w pierwszym. Natomiast wiazania pionowe powstają poprzez nakładanie się otworów środkowych 15 na czopy środkowe 12. Wiazanie ściany jest uwiadczone na fig. 7 i 8.

Zastrzeżenia patentowe

1. Element budowlany, którego szerokość równa się grubości wznoszonej ściany, znamienne tym, że posiada co najmniej trzy pionowe części zaczepowe o kształcie czopów i (lub) odpowiadających im otworów.
2. Element według zastrz. 1, znamienne tym, że posiada jedną lub dwie zakładki boczne (10), których grubość równa się połowie wysokości (grubości) elementu.
3. Element według zastrz. 1 znamienne tym, że posiada pionowy otwór środkowy (15), którego boki stanowią zaczepy dla czopów środkowych drugiego elementu.
4. Element według zastrz. 2, znamienne tym, że każda z zakładek bocznych (10) jest zaopatrzona w czop (14) lub odpowiadający temu czopowi otwór (13).
5. Element według zastrz. 1, 2 i 4, znamienne tym, że posiada dwa pionowe otwory boczne (13) i dwa pionowe czopy środkowe (12) oraz ewentualnie dodatkowy otwór środkowy (11) mieszczący się pomiędzy tymi czopami.
6. Element według zastrz. 1—4, znamienne tym, że posiada jeden pionowy otwór środkowy (15) i dwa pionowe czopy boczne (14) uformowane na zakładkach bocznych (10).
7. Element według zastrz. 1, 2 i 4, znamienne tym, że posiada jedną zakładkę boczną (10)

dwa pionowe otwory boczne (13) z czego jeden z nich jest uformowany w zakładce a drugi przechodzi poprzez całą wysokość, dwa pionowe czopy środkowe (12) oraz ewentualnie dodatkowy otwór (11), mieszczący się pomiędzy tymi czopami (12).

8. Element według zastrz. 1—4, znamienne tym, że posiada jedną zakładkę boczną (10) z uformowanym na niej pionowym czopem bocznym (14) oraz jeden pionowy otwór środkowy (15) i jeden pionowy otwór boczny (13).
9. Element według zastrz. 1 i 3, znamienne tym, że posiada dwa pionowe otwory boczne (13) i dwa pionowe czopy środkowe (12) oraz ewentualnie dodatkowy otwór (11) mieszczący się między czopami (12).
10. Element według zastrz. 1 i 3, znamienne tym, że posiada trzy otwory pionowe, z czego jeden środkowy (15) i dwa boczne (13).
11. Odmiana elementu według zastrz. 1—10, znamienne tym, że pozioma ścianka dolna kadłuba (9) jest zaopatrzona w co najmniej jeden występ biegnący wzdłużnie, natomiast jego ścianka pozioma górna jest zaopatrzona w odpowiadający temu występowi co najmniej jeden rowek.

Antoni Jarosiński

Zastępca: Kolegium Rzeczników Patentowych

Fig. 1

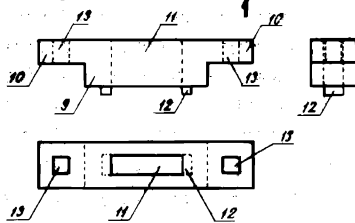

Fig. 4

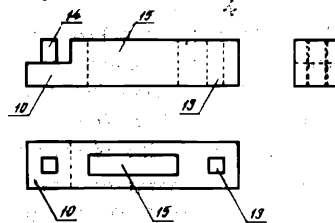

Fig. 2

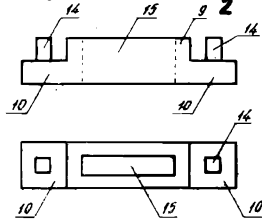

Fig. 5

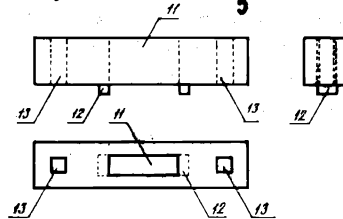

Fig. 3

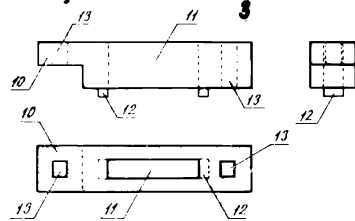

Fig. 6

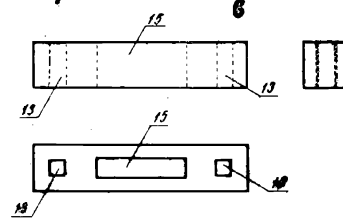

Fig. 8

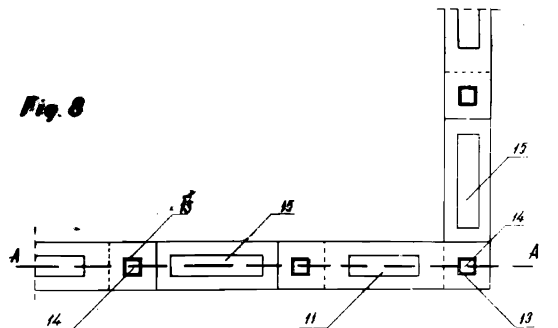

Fig. 7

